

Xuân Viễn Xứ

Xuân viễn xứ... mình ta lặng lẽ,
Lòng giá băng buồn tẻ ngùi thương,
Nơi này gió lộng tuyết sương,
Tìm đâu nồng ấm quê hương tình nhà.

Xuân viễn xứ... phương xa với vợ,
Đếm thời gian trải lối đường đời,
Ngày theo... ngày tháng... buồn trôi,
Năm rồi... năm nữa... thế thôi hững hờ.

Xuân viễn xứ... cơ thờ giây phút,
Tối ba mươi là lúc mùa sang,
Vọng hồi... tâm tưởng... miên man,
Nghe sâu... lắng đọng.. chứa chan lệ nhòa.

Xuân viễn xứ... xót xa niềm đắng,
Cho tâm hồn... trống vắng thêm cay,
Ai vui hạnh phúc tràn đầy,
Mình ta đơn lẽ... nơi này với ta!

Thảo Phạm